

ประสิทธิภาพของปัจจัยเสริมที่มีผลต่อการยกระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

วิภาณี เพ็งเนตร

สำนักวิชาพื้นฐานและภาษา สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

1771/1 ຄັນພັດທະນາການ ເຂດສວນໜລວງ ແຂວງສວນໜລວງ ກຽມທະເພດ 10250

wipanee@tni.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยเสริมในการยกระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น 2) เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยเสริมในการเรียนภาษาอังกฤษตามเพศ และคณะที่ศึกษา และ 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเพิ่มเติมนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ โดยกลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ภาคการศึกษา 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 296 คน ที่ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling Technique) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลได้แก่ แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา ซึ่งผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษามีความคิดเห็นต่อบรรจยเสริมที่มีผลต่อการยกระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก 2) นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นต่อบรรจยเสริมที่มีผลต่อการยกระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษโดยรวมไม่แตกต่างกัน 3) นักศึกษาที่ศึกษาคณะแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบรรจยเสริมที่มีผลต่อการยกระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 4) นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ได้ให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ดังนี้ การนำเข้าร่วมภาษาอังกฤษมาสอนในชั้นเรียนจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ควรจัดกิจกรรมออกค่ายภาษาอังกฤษกับมหาวิทยาลัยต่างๆ เพื่อฝึกภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง และควรมีการแข่งขันทางภาษาอังกฤษต่างๆ

คำสำคัญ: ปัจจัยเสริมในการเรียนภาษาอังกฤษ, การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

Abstract

The purposes of this research were as follows: 1) to study enhanced factors to uplift TNI students' four skills of English communication 2) to compare enhanced factors according to genders and faculties and 3) to study supplemental opinions and suggestions towards English teaching-learning techniques. Research samples were 296 students at Thai-Nichi Institute of Technology in 2012 academic year, derived through Simple Random Sampling.

Technique. The instrument used for gathering the data were the questionnaire with rating-scale and open-ended questions. Statistic used for analyzing the data were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, F-test and content analysis. Research findings were as follows: 1) In overall, students had a high level of enhanced factors to uplift TNI students' four skills of English communication; 2) Students with different genders had no statistically significant differences in overall and in each aspect; 3) Students with different faculties had statistically significantly differences in all and in each aspect at .01 level; and 4) The students gave various suggestions as follows: using English news in classroom will be useful for English teaching-learning process; English camp is recommended to help students practice English in real situation; and contests in English, such as speech contest, will uplift students' English skills.

Keywords: Learning Factors, Teaching-Learning Process

1. บทนำ

ชีวิตของคนไทยต้องเกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษเกือบตลอดเวลาอย่างไม่มีทางหลีกเลี่ยง ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงจำเป็นสำหรับเยาวชนไทยอย่างมาก ภาษาอังกฤษจึงเข้ามายึด主导地位ในหลักสูตรทุกระดับ ไม่ว่าในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และ อุดมศึกษา ด้วยเหตุนี้จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาศักยภาพ ของทรัพยากรัมนุษย์ให้มีคุณภาพทางด้านวิชาการให้ทัดเทียมกับ มาตรฐานสากล โดยมุ่งเน้นให้มีการจัดการเรียนการสอน ภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษให้มีคุณภาพเพื่อประโยชน์ใน การศึกษาด้านควิวติการใหม่ๆ เพื่อการเล่าเรียนและการประกัน อาชีพในอนาคต ทั้งนี้เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาต่างๆ สามารถผลิต บัณฑิตที่มีความรู้ภาษาอังกฤษ ไม่ตกทันกิจกรรม ไม่เป็นผู้ไร้รู้ สามารถคิด อย่างมีเหตุผล ใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิต [1] จึงกล่าวได้ว่า การที่บุคคล มีความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษจึงได้เปรียบทุกด้าน โดยเฉพาะ ประเทศไทยที่มีการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม จึง มีความจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารกับต่างประเทศ มากขึ้นตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับเมอร์ [2] ที่กล่าวไว้ว่า นักศึกษาไม่ สามารถประสบความสำเร็จในการศึกษาได้ หากการเรียนรู้ภาษาภักดิ์

เรียนรู้เนื้อหาวิชาถูกแยกจากกันโดยสิ้นเชิง เพราะภาษาไม่ใช่เพียงแค่สื่อในการถ่ายทอดเนื้อหา แต่ภาษาเป็นสิ่งที่ควรเรียนรู้พร้อมๆ กับการเรียนรู้เนื้อหา กล่าวโดยสรุปคือ การที่นักศึกษาเข้าใจภาษาจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้นและเกิดการถ่ายทอดการเรียนรู้เมื่อนักศึกษามีความตั้งใจที่จะนำวิธีการเรียนรู้จากวิชาหนึ่งไปถ่ายทอดกับอีกวิชาหนึ่ง

ปัจจัยเสริมในการเรียนภาษาหนึ่ง ประยุกต์มาจากทฤษฎีของ Frederick Herzberg มีชื่อเรียกแตกต่างกัน เช่น “motivation-maintenance theory” หรือ “dual factor theory” หรือ “the motivation-hygiene theory” ซึ่งแบ่งออกเป็นปัจจัยหลักๆ อย่างที่แตกต่างกัน ดังนี้

1. ปัจจัยจูงใจ เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องับการเรียนโดยตรง เป็นการกระตุ้นให้เกิดความพึงพอใจแก่นักศึกษาให้เรียนภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพราะเป็นปัจจัยที่ตอบสนองความต้องการภายในได้ด้วย

2. ปัจจัยค้ามุน หมายถึง ปัจจัยที่จะค้ามุนให้แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามีอยู่ตลอดเวลา

ตัวอย่างปัจจัยเสริมในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพคือ เอ็มลินนิ่ง (m-Learning) หรือการเรียนการสอนผ่านทางโทรศัพท์เคลื่อนที่ ดังนั้น เอ็มลินนิ่ง จึงหมายถึง การจัดการเรียนการสอนโดยอาศัยโทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นสื่อในการเรียนรู้ที่ดีต่อระดับหัวหน้า ผู้เรียนกับผู้สอน ซึ่งสามารถสื่อสารได้ด้วยเสียง ภาพ พลังเสียง ไฟว์ ที่หน้าจอภาพของโทรศัพท์เคลื่อนที่หรืออุปกรณ์ประกอบอื่นๆ เป็นการศึกษาทางไกลแบบสองทาง ซึ่งการจัดการเรียนการสอนผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นสิ่งที่ท้าทายใหม่ในระบบการศึกษาไทยในโลกยุคที่โทรศัพท์เคลื่อนที่เข้ามายังเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารที่มีประจำตัวกันทุกคน การจัดการศึกษาผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่จึงมีช่องทางมากมาย เป็นสื่อเสริมการเรียนรู้ให้นักศึกษาได้อยู่บ้านฐานของการเรียนรู้

จากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ผ่านมาในอดีตจนถึงปัจจุบัน อาจารย์ภาควิชาภาษาอังกฤษ สำนักวิชาพื้นฐานและภาษาได้ให้ความสำคัญกับทักษะทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน อย่างไรก็ตามความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นยังอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ ฉะนั้นหากไม่ปรับวิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจะเป็นปัญหาที่นักศึกษาไทยต้องไป

จากสภาพปัจจุบันดังกล่าวข้างต้น ผนวกกับอยู่ระหว่างการเตรียมตัวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (ASEAN Economic Communities) ในปี พ.ศ. 2558 ผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษและเห็นว่าปัญหาของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีมานาน ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการสำรวจประสิทธิภาพของปัจจัยเสริมที่มีผลต่อการยกระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น เพื่อให้อาจารย์ของแผนกวิชาภาษาอังกฤษ สำนักวิชา

พื้นฐานและภาษาทุกคน พัฒนาคุณภาพด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งหลังจากการสำรวจผู้วิจัยนำข้อมูลมาประมวลผล เพื่อที่จะได้นำไปประยุกต์กับการการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนเพื่อให้นักศึกษาสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการดำรงชีวิตประจำวันได้ดีขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยเสริมในการยกระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยเสริมในการเรียนภาษาอังกฤษตามเพศ และสาขาวิชาเอก

3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเพิ่มเติมนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2555 กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie & Morgan [3] โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ ตามสัดส่วนของนักศึกษาในแต่ละสาขาวิชาเอก ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 296 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น เพื่อสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นต่อประสิทธิภาพของปัจจัยเสริมที่มีผลต่อการยกระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบถามจำนวน 1 ชุด แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น แบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check Lists)

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพของปัจจัยเสริมที่มีผลต่อการยกระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น เป็นคำถามที่ครอบคลุมเนื้อหา 4 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยเสริมด้านทักษะการฟัง ปัจจัยเสริมด้านทักษะการพูด ปัจจัยเสริมด้านทักษะการอ่านและปัจจัยเสริมด้านทักษะการเขียน โดยแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ก (Likert) มี 5 ระดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ตาราง 1 แสดงจำนวนและร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศและคณะที่ศึกษา

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	176	59.50
- หญิง	120	40.50
รวม	296	100
2. คณะที่ศึกษา		
- วิศวกรรมศาสตร์	93	31.40
- บริหารธุรกิจ	104	35.20
- เทคโนโลยีสารสนเทศ	99	33.40
รวม	296	100

จากตาราง 1 พบว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ผู้เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 59.50 ที่เหลือเป็นนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นเพศหญิง จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 40.50

ส่วนใหญ่ เป็นนักศึกษาที่ศึกษาคณะบริหารธุรกิจ จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 35.20 คน เป็นนักศึกษาที่ศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 33.40 และหอพักที่สุด เป็นนักศึกษาที่ศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 31.40

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่มีต่อปัจจัยเสริมที่มีผลต่อการยกระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ

ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และประสิทธิภาพของปัจจัยเสริมที่มีผลต่อการยกระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยภาพรวมทั้ง 4 ด้าน

ด้าน	รายการ	$n = 296$		ระดับ
		\bar{x}	S.D.	
1.	ปัจจัยเสริมด้านทักษะการฟัง	3.82	0.62	มาก
2.	ปัจจัยเสริมด้านทักษะการพูด	3.66	0.69	มาก
3.	ปัจจัยเสริมด้านทักษะการอ่าน	3.79	0.63	มาก
4.	ปัจจัยเสริมด้านทักษะการเขียน	3.83	0.65	มาก
รวม		3.77	0.59	มาก

จากตาราง 2 พบว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพของปัจจัยเสริมที่มีผลต่อการยกระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.77$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านสูงสุด ได้แก่ ปัจจัยเสริมด้านทักษะการเขียน

($\bar{x} = 3.83$) รองลงมาได้แก่ ปัจจัยเสริมด้านทักษะการฟัง ($\bar{x} = 3.82$)

ปัจจัยเสริมด้านทักษะการอ่าน ($\bar{x} = 3.79$) และ ปัจจัยเสริมด้านทักษะการพูด ($\bar{x} = 3.66$) ตามลำดับ

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่มีต่อปัจจัยเสริมที่มีผลต่อการยกระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ จำแนกตามเพศ โดยภาพรวมทั้ง 4 ด้าน

ด้าน	รายการ	ชาย		หญิง		t	Sig.
		($n = 176$)	($n = 120$)	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
1.	ทักษะการฟัง	3.84	0.59	3.78	0.66	0.47	0.37
2.	ทักษะการพูด	3.70	0.66	3.59	0.73	0.45	0.19
3.	ทักษะการอ่าน	3.81	0.62	3.76	0.65	0.84	0.51
4.	ทักษะการเขียน	3.84	0.64	3.81	0.67	0.38	0.68
รวม		3.80	0.58	3.73	0.61	0.72	0.36

จากตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่มีต่อปัจจัยเสริมที่มีผลต่อการยกระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ จำแนกตามเพศ พบว่า นักศึกษา มีความคิดเห็นต่อปัจจัยเสริมที่มีผลต่อการยกระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า นักศึกษา มีความคิดเห็นต่อปัจจัยเสริมที่มีผลต่อการยกระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมและรายด้านทั้ง 4 ด้าน มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักศึกษาเพศชาย มีความคิดเห็นต่อปัจจัยเสริมที่มีผลต่อการยกระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษโดยรวม ในระดับสูงกว่านักศึกษาเพศหญิง ซึ่งผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ได้ตั้งไว้ว่า นักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเสริมที่มีผลต่อการยกระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ ในด้านต่างๆ แตกต่างกัน

ตาราง 4 ผลการทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่มีต่อปัจจัยเสริมที่มีผลต่อการยกระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ จำแนกตามคณะที่ศึกษา เป็นรายคู่

รายการ	ENG ($n = 93$)		BA ($n = 104$)		IT ($n = 99$)		F	Sig.
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
การฟัง	3.80	0.59	3.64	0.60	4.02	0.61	10.35	0.00*
การพูด	3.60	0.73	3.48	0.68	3.90	0.59	10.50	0.00*
การอ่าน	3.77	0.65	3.60	0.64	4.01	0.54	11.01	0.00*
การเขียน	3.78	0.67	3.68	0.69	4.02	0.54	7.62	0.00*
รวม	3.74	0.60	3.60	0.59	3.99	0.51	12.01	0.00*

จากตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่มีต่อปัจจัยเสริมที่มีผลต่อการยกระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมทั้ง 4 ด้าน

ความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ จำแนกตามคณะที่ศึกษา โดยภาพรวมทั้ง 4 ด้าน พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ได้ตั้งไว้ว่า นักศึกษาที่คณะต่างกันมีความต้องการปัจจัยเสริมในการเรียนภาษาอังกฤษในแต่ละด้านและโดยรวมแตกต่างกัน ส่วนรายด้าน พบว่า ทั้ง 4 ด้าน นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์เนื้อหา และการจัดลำดับความที่ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่มีต่อปัจจัยเสริมที่มีผลต่อการยกระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	จำนวน	ค่ามูล	ร้อยละ
ความคิดเห็น	35		44.30
1. มีการสอนออกเวลาทุกอาทิตย์เพื่อเสริมความเข้าใจในการเรียนภาษาอังกฤษให้มากยิ่งขึ้น	13	16.45	
2. การนำข่าวภาษาอังกฤษสอนในชั้นเรียนจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	10	12.66	
3. มีการทดสอบหลักการเขียนให้ถูกต้องและแม่นยำและสามารถนำไปใช้กับการใช้ไวยากรณ์ของภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น	7	8.86	
4. มีการสอนฟังก์ก์น้ำอาจารย์ช่าวต่างชาติให้มากขึ้นเพื่อเพิ่มทักษะการฟัง	5	6.33	
ข้อเสนอแนะ	44		55.70
6. ควรใช้ภาษาญี่ปุ่นในการเรียนการสอนเพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกฟังสำเนียง	17	21.52	
7. ควรจัดกิจกรรมออกค่ายภาษาอังกฤษกับมหาวิทยาลัยต่างๆ เพื่อฝึกภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง	12	15.19	
8. ควรจัดประกวดการเขียนเรียงความเป็นภาษาอังกฤษ	9	11.39	
9. ควรบังคับให้ใช้ภาษาอังกฤษกับเพื่อนในห้องทุกคน	4	5.06	
10. ควรเพิ่มชั่วโมงการสอนท่านักอาจารย์ช่าวต่างชาติ	2	2.54	

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาปัจจัยเสริมที่มีผลต่อการยกระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อปัจจัยเสริมที่มีผลต่อการยกระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ปัจจัยเสริมด้านทักษะการเขียน ปัจจัยเสริมด้านทักษะการฟัง ปัจจัยเสริมด้านทักษะการอ่าน และปัจจัยเสริมด้านทักษะการพูด

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อปัจจัยเสริมที่มีผลต่อการยกระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ จำแนกตามเพศ พบว่า นักศึกษาเพศชายและนักศึกษาเพศหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเสริมที่มีผลต่อการยกระดับความสามารถในการ

เรียนภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมและรายด้านทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ได้ตั้งไว้ว่า นักศึกษาเพศชายและนักศึกษาเพศหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเสริมที่มีผลต่อการยกระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ ในด้านต่างๆ แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่มีต่อปัจจัยเสริมที่มีผลต่อการยกระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ จำแนกตามคณะที่ศึกษา พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาคณะต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเสริมที่มีผลต่อการยกระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษโดยภาพรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ได้ตั้งไว้ว่า นักศึกษาที่ศึกษาคณะต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเสริมที่มีผลต่อการยกระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษในด้านต่างๆ แตกต่างกัน โดยภาพรวม นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 2 คู่ ได้แก่

คู่ที่ 1 นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์กับนักศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

คู่ที่ 2 นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจกับนักศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

3. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่มีต่อปัจจัยเสริมที่มีผลต่อการยกระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ สรุปได้ดังนี้

นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อปัจจัยเสริมที่มีผลต่อการยกระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 79 คน โดยแบ่งเป็นความคิดเห็น 35 คน คิดเป็นร้อยละ 44.30 และข้อเสนอแนะ 44 คน คิดเป็นร้อยละ 55.70

นักศึกษาส่วนใหญ่ได้ให้ความคิดเห็นว่า ให้มีการสอนออกเวลาทุกอาทิตย์เพื่อเสริมความเข้าใจในการเรียนภาษาอังกฤษให้มากยิ่งขึ้น จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 16.45 รองลงมา ได้แก่ การนำข่าวภาษาอังกฤษมาสอนในชั้นเรียนจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 12.66 และน้อยที่สุด คือ มีการสอนฟังก์ก์น้ำอาจารย์ช่าวต่างชาติให้มากขึ้นเพื่อเพิ่มทักษะการฟัง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 6.33

ด้านข้อเสนอแนะ นักศึกษาส่วนใหญ่เสนอว่าควรใช้ภาษาญี่ปุ่นในการเรียนการสอนเพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกฟังสำเนียง จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 21.52 รองลงมา ได้แก่ ควรจัดกิจกรรมออกค่ายภาษาอังกฤษกับมหาวิทยาลัยต่างๆ เพื่อฝึกภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 15.19 และน้อยที่สุด คือ การเพิ่มชั่วโมงการสอนท่านักอาจารย์ช่าวต่างชาติ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.54

อภิปรายผล

จากการวิจัยมีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผลการวิจัยดังนี้

1. จากผลการวิจัยความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่มีต่อปัจจัยเสริมที่มีผลต่อการยกระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อปัจจัยเสริมที่มีผลต่อการยกระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.77$) ซึ่งปัจจัยเสริมที่แสดง จึงอาจกล่าวได้ว่าการสาขิตหรือฝึกหัดจะให้เห็นกระบวนการหรือวิธีการจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจการเรียนได้ดียิ่งขึ้น ช่วยจูงใจในการเรียนนั้น และทำให้เข้าหัวข้อสำคัญหรือเนื้อหาวิชาได้มากขึ้น

2. จากผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่มีต่อปัจจัยเสริมที่มีผลต่อการยกระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ จำแนกตามเพศ พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยเสริมที่มีผลต่อการยกระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ดังไว้ว่า นักศึกษาเพศชายและนักศึกษาเพศหญิง มีความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยเสริมที่มีผลต่อการยกระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษในด้านต่างๆ แตกต่างกัน ทั้งนี้จะเห็นได้ว่ามีความใกล้เคียงกันน간วิจัยของอรุณ วิริยะจิตรา [4] ที่กล่าวว่า ความแตกต่าง ระหว่างเพศจริงๆ มีน้อยมาก อาจารย์ผู้สอนต้องสอนนักศึกษาทั้งเพศชายและเพศหญิงให้มีความสามารถเท่าเทียมกัน และไม่ควรตั้งความคาดหวังว่าเพศหนึ่งเพศใดจะดีเด่นกว่ากัน สอดคล้องกับ สเตรฟเฟ่น [5] ที่ศึกษาเรื่องกิจกรรมเสริมในการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ที่พบว่า การเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมเพื่อนำมาใช้ในการสอนฟังภาษาอังกฤษจะต้องคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งการที่ผู้เรียนได้ฟังสิ่งที่ตรงกับความต้องการและเหมาะสมจะบ่งบอกความสามารถของผู้เรียนจะทำให้การเรียนการสอนฟังบรรลุดั่งประสงค์ได้รวดเร็วขึ้น

3. จากผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่มีต่อปัจจัยเสริมที่มีผลต่อการยกระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ จำแนกตามคณะที่ศึกษา พบว่า นักศึกษาที่คณะต่างกัน นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ได้ดังไว้ว่า นักศึกษาที่คณะต่างกันมีความต้องการปัจจัยเสริมในการเรียนภาษาอังกฤษในแต่ละด้านและโดยรวมแตกต่างกัน ส่วนรายด้าน พบว่า ทั้ง 4 ด้าน นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษามีความคิด ทัศนคติ และแรงจูงใจแตกต่างกัน เพราจะว่าแรงจูงใจเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมในการเรียนและช่วยให้ผู้เรียนสามารถไปสู่จุดหมายปลายทางที่คาดหวังได้ ซึ่ง สอดคล้องกับแนวคิดอินโนเวชันท์วิสเทล [6] ที่ให้ความเห็นว่า แรงจูงใจ ผู้เรียนจะประสบผลสำเร็จในการเรียนมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับแรงจูงใจ

กล่าวคือผู้เรียนที่มีแรงจูงใจในการเรียนสูงจากความสามารถเรียนรู้ได้แล้ว ยังประสบผลสำเร็จในการเรียนได้มากกว่าผู้เรียนที่ขาดแรงจูงใจหรือมีแรงจูงใจในการเรียนต่ำ

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาพิจารณาและมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

จากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อพิจารณาเพื่อเป็นประโยชน์ต่ออาจารย์ผู้สอนระดับมหาวิทยาลัยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการที่จะสร้างปัจจัยเสริมที่มีผลต่อการยกระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยรวมและในแต่ละด้าน ดังนี้

1.1 เนื่องจากผลวิจัยพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อปัจจัยเสริมที่มีผลต่อการยกระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าอาจารย์สำนักวิชาพื้นฐานและภาษา มีความรู้เชี่ยวชาญในเรื่องเนื้อหารายวิชาที่สอน มีการฝึกสร้างสถานการณ์จำลองในห้องเรียนเพื่อฝึกการฟัง มีการใช้อุปกรณ์ช่วยในการฝึกพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน เช่น คอมพิวเตอร์ เครื่องเล่น VCD/DVD มีกลยุทธ์ในการฝึกอ่านที่หลากหลาย และมีการฝึกการเขียนอย่างเป็นอิสระมากกว่าการควบคุมเพื่อให้นักศึกษาได้เกิดความคิดสร้างสรรค์ ดังที่สุกัตรา อัคชารานุเคราะห์ [7] กล่าวว่า วัตถุประสงค์หลักของการสอนภาษาอังกฤษนั้นเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาที่เรียนได้อย่างคล่องแคล่ว และสามารถใช้ภาษาหนึ่งได้เป็นที่เข้าใจ ซึ่งการท่าความเข้าใจรูปแบบของภาษาต่างประเทศเป็นงานที่ยากที่สุด อย่างหนึ่งของผู้เรียนภาษา ดังนั้นควรผู้สอนจะต้องเตรียมการสอนอย่างรอบคอบ เนื่องจากทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน มีความสำคัญในการพัฒนาศักยภาพในการสื่อสาร

1.2 จากผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่มีต่อปัจจัยเสริมที่มีผลต่อการยกระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ จำแนกตามเพศ พบว่า นักศึกษาเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อปัจจัยเสริมที่มีผลต่อการยกระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมและรายด้านมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษจึงควรหากลยุทธ์และวิธีในการพัฒนาปัจจัยเสริม ด้านทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนยิ่งขึ้นไป

1.3 จากผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่มีต่อปัจจัยเสริมที่มีผลต่อการยกระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ จำแนกตามคณะที่ศึกษา โดยภาพรวม พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านทักษะการฟัง ด้านทักษะการพูด ด้านทักษะการอ่านและด้านทักษะการเขียน นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษจึงควร

หาเทคนิคและกิจกรรมเสริมเพื่อสอนภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะให้กับนักศึกษาในแต่ละคะแนนอย่างเหมาะสม

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการวิจัยเปรียบเทียบปัจจัยเสริมที่มีผลต่อการยกระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ ตามความคิดเห็นของนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอื่นๆ ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและเขตพื้นที่ต่างจังหวัด

2.2 ควรมีการวิจัยคุณลักษณะของอาจารย์ในแต่ละด้านในรูปแบบเชิงลึก เช่น คุณลักษณะด้านการเรียนการสอนกีความมีการศึกษาถึงรูปแบบ วิธีการเรียนและเทคนิคการสอนที่มีความเหมาะสม กับคุณลักษณะของนักศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่นเนื่องจากมีรูปแบบการเรียนการสอนที่ค่อนข้างแตกต่างกันอย่างมาก

เอกสารอ้างอิง

- [1] อดุลย์ วิริยะกุล. สะท้อนแนวความคิดการศึกษาไทย: ปัจจุบันและอนาคต. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เจริญดีการพิมพ์, 2541.
- [2] Murray, Donald. **Write to Learn**. New York: Holt, Rinehard and Weber, 1987.
- [3] บุญชุม ศรีสะอัด. การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สุวิชาสาส์น, 2553.
- [4] อรุณี วิริจิตรา. การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2532.
- [5] Strevens, P. **Teaching English as an International Language: From Practice to Principle**. New York: Pergamon Press, 1980.
- [6] Entwistle, N.J. **Supporting students' frameworks for conceptual understanding: knowledge objects and their implications in Improving Student Learning: Improve Students as Learners**, Ed. C. Rust, pp. 206-214, Oxford: Oxford Brookes University, 1988.
- [7] สุกัตรา อักษรานุเคราะห์. การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.